

105. rocznica zwycięskiego zrywu Wielkopolan - pamiętajmy!

Burmistrz Gminy Mosina Dominik Michalak zaprasza do udziału w obchodach **Narodowego Dnia Zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego** 27 grudnia 2023 roku, o godz. 17:30 w Mosinie.

W programie:

- Plac przy cmentarzu parafialnym w Mosinie - godz. 17:30 – „Znicze dla Powstańców” - uroczystość patriotyczna w hołdzie Powstańcom Wielkopolskim.
- Kościół parafialny pw. św. Mikołaja w Mosinie - godz. 18:00 – msza św. w intencji Powstańców Wielkopolskich.

Oprawa uroczystości w wykonaniu Stowarzyszenie Muzyczne Orkiestra Dęta im. hm. A. Jerzaka w Mosinie oraz Mosiński Chór Kościelny pw. św. Cecylii /Zbiórka pocztów sztandarowych o godz. 17:25 przy cmentarzu parafialnym/

105. rocznica zwycięskiego zrywu Wielkopolan - pamiętajmy!

27 grudnia tego roku minie 105 lat od dnia, w którym Wielkopolanie chwycili za broń, by wyrwać z rąk niemieckich ich od pradziadów, polską ziemię i przyłączyć do niepodległej Polski. Chociaż walki ominęły tereny naszej gminy, ówczesni i późniejsi, mieszkańcy ziemi mosińskiej wzięli w nich liczny udział, walcząc na powstańczych frontach daleko od domu. Powstanie wielkopolskie, które zakończyło się sukcesem trwało 52 dni. 16 lutego 1919 roku w Trewirze został podpisany układ rozejmowy. Zapisano w nim, że: „Niemcy powinni niezwłocznie zaprzestać wszelkich działań ofensywnych przeciwko Polakom w Poznańskim i we wszystkich innych okręgach” i wyznaczono również linię demarkacyjną. 28 czerwca 1919 r., postanowieniem traktatu wersalskiego kończącego I wojnę światową, większość Wielkopolski wróciła w granice Polski. W okupionej krwią walce poległo ok. 2000 powstańców, a ok. 6000 doznało rany. Tę ofiarę ponieśli lub gotowi byli ponieść także mieszkańcy ziemi mosińskiej. Dziś znamy ponad 300 nazwisk powstańców wielkopolskich związanych z dawną i dzisiejszą Gminą Mosina, których pamięć chcemy kultywować.

Nasza pamięć o zwycięskim zrywie wielkopolan trwa od pokoleń. W roku 1958 Miejska Rady Narodowa nadała drodze do Rogalinka imię poległego powstańca z Mosiny Piotra Mocka. Na terenie naszej gminy pojawiły się także ulice poświęcone powstańcom wielkopolskim – w Drużynie i w Mosinie. Pamięć o ich czynie przywołują poświęcone im miejsca. Na jednej z 4 tablic Pomnika, który w roku 1972 stanął na mosińskim rynku, widnieje napis: „W hołdzie powstańcom wielkopolskich”. Na terenie naszej gminy pojawiły się także ulice poświęcone powstańcom wielkopolskim – w Drużynie i w Mosinie. Przy drodze z Mosiny do Rogalinka, przy której urodził się poległy w powstaniu starszy ułan Piotr Mocek stoi kamień jego pamięci. Od roku 2008 badane są losy powstańców wielkopolskich zebrane w już dwóch publikacjach, a w ciągu ostatnich 7 lat, oznakowanych zostało ponad 100 ich grobów w ramach akcji prowadzonej przez Gminę. W każdą rocznicę wybuchu powstania na grobach jego uczestników zapalane są znicze. Dbają o to władze Gminy Mosina, a także członkowie mosińskiego Fan Clubu Lecha Poznań. Dzięki kibicom Lecha, odnawiane są mogiły powstańców wielkopolskich, tych bez opieki, by czas nie zatarł po nich ziemskiego śladu, między innymi mogiły powstańców z ziemi mosińskiej...

Również w tym roku, w obchodzony od dwóch lat jako święto państwowe Narodowy Dzień Zwycięskiego Powstania Wielkopolskiego, uczcijmy Powstanie!

Wywieśmy flagę powstańczą na znak solidarności z jego bohaterami!

Powstańcza chorągiew

Najbardziej znanym znakiem powstańczym jest obecnie chorągiew z białym orłem, którą na wieść o zajęciach w Poznaniu miano wywieść w nocy z 27 na 28 grudnia 1918 roku w Łęczycy. To jej wizerunku użyto po raz pierwszy na stronie internetowej www.27grudnia.pl Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu w 2008 roku, w 90. rocznicę wybuchu powstania. Ta historyczna chorągiew znajduje się w zbiorach

Muzeum Powstania Wielkopolskiego 1918-1919, oddziału Wielkopolskiego Muzeum Niepodległości. Na czerwonym polu naszyto orła białego bez korony. Oto historia tej historycznej chorągwi opowiedziana przez WMN:

„27 grudnia 1918 r. w domu Państwa Garsteckich w Łęczycy koło Puszczykowa odbyło się spotkanie towarzyskie. Późnym wieczorem dotarła wiadomość, że w Poznaniu wybuchło powstanie. Wówczas pani domu, Kazimiera Garstecka postanowiła uszyć chorągiew. Wykorzystała płótno pościelowe farbowane burakami. Z 5 kawałków materiału uszyła chorągiew, która ma kształt prostokąta z wycięciem w ząb w części dolnej (jej wymiary 220×117 cm). Uczestniczący w spotkaniu, miejscowy artysta malarz Bolesław Lewański (z Puszczykowa) wykonał projekt orła, który został przeniesiony na chorągiew jako naszyta, biała aplikacja. Rodzina Garsteckich po raz pierwszy wywiesiła tę flagę w nocy z 27/28 grudnia 1918 roku, a później wielokrotnie wykorzystywała przez cały okres II RP. Od 1997 roku prezentowana jest nieprzerwanie w naszym muzeum. Jak widać orzeł nie posiada korony. Nie wiadomo dlaczego artysta wybrał taki wzór orła. W okresie Powstania Wielkopolskiego funkcjonowały przemiennie flagi i chorągwie, na których występował również wizerunek orła w koronie.”

W czasie powstania wielkopolskiego 1918-1919 r. używano wielu chorągwi szytych spontanicznie dla poszczególnych powstańczych oddziałów i dla mieszkańców. Nie obowiązywały przy tym żadne uregulowania władz powstańczych co do ich wzoru. Dopiero po objęciu dowództwa nad powstaniem przez gen. Józefa Dowbor-Muśnickiego, ustalony został wzór sztandarów i chorągwi dla Armii Wielkopolskiej, z orłem jagiellońskim z koroną. W ostatnich latach w dyskusji historyków, wykrystalizowało się stanowisko, że większość powstańczych chorągwi posiadała jednak wizerunek orła z koroną. Dlatego obecnie taki właśnie wzór rozpowszechnił się we współczesnej symbolice powstania. Niezależnie od tego, pierwotnie stosowane powstańcze flagi z wizerunkiem orła bez korony, nawiązują do uznanego za pierwszą, historyczną chorągiew.

Joanna Nowaczyk